

PER LA PROHIBICIO DE

L'ARMA ATOMICA!

Els imperialistes nordamericans acceleren llurs preparatius guerrers i accentuen el caràcter aventurer i provocador de llur política.

Per a la guerra antisoviètica i pel domini mundial que tan activament preparen, els imperialistes anglo-saxons compten especialment amb llur pretesa superioritat en el terreny de les armes atòmiques, que -segons ells-, els donaria la possibilitat de convertir Europa sencera en un immens Hirosima de la qual seria escombrat tot vestigi de civilització i de vi la humana. Cal dir, no obstant, que la «superioritat» atòmica en que confien els incendiàries de guerra no deixa d'ésser un mite amb el qual es preté substituir el ja fracassat del «monopoli» nordamericà de les armes esmentades.

No existeix el més petit dubte de que si els imperialistes provoquessin la guerra contra la U.R.S.S., rebrien en tots els terrenys, la rèplica adequada de la part de la Unió Soviètica, i de que cap mena de bomba impediria el que les forces coaligades de l'Exèrcit Soviètic i dels pobles d'Europa -entre els quals el nostre- derrotessin als agressors i expulsessin als imperialistes yanquis del nostre Continent. Si els imperialistes declaraessin una nova guerra, no farien altra cosa que precipitar llur pròpia mort, accelerar el final del sistema capitalista.

Però la guerra que projecten els nordamericans arribaria fins als reconcs més allunyats del planeta, i les llars, els infants i vells, els homes i dones de tots els països -els d'Espanya també-, els fruits de segles i segles de treball humà, sofririen les conseqüències terribles i devastadores de la nova hecatombe.

Cap guerra no pot deturar la marxa dels pobles cap el Socialisme i el Comunisme, però la Humanitat ha d'ésser salvada de la mort, la destrucció i la misèria que la guerra comportaria.

Els homes i dones de sentiments humanitaris de tots els països s'han aixecat contra els horribles plans guerrers dels imperialistes yanquis, en constituir un poderós moviment de lluita per la pau i per la prohibició de l'arma atòmica que agrupa a centenars de milions d'homes i dones de la condició social més diversa, de distintes races, religió i idees polítiques.

El moviment per la prohibició de l'arma atòmica ha assolit especial vigoria a partir de la recent sessió d'Estocolm del Comitè Permanent del Congrés Mundial de Partidaris de la Pau, en la qual va llançar-se una crida a tots els homes i dones del món invitant-los a adherir-se a un document, en el qual, entre altres coses, es diu: **EXIGIM LA PROHIBICIO DE L'ARMA ATOMICA I CONSIDERAREM COM CRIMINAL DE GUERRA AL PRIMER GOVERN QUE LA UTILITZI!**

Centenars de milions de signatures han estat posades al peu d'aquestes paraules que expressen el desig unànime de tota la Humanitat. A tots els països del món se celebren poderoses manifestacions, mítings i altres actes per a recolzar l'exigència dels

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAÏSOS - UNIU-VOS

treball

EDITAT PER LA DELEGACIO DEL C. C. DEL
PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

BARCELONA — 1 de Juny del 1950
Nº 111 Preu: 0'50 ptes.

partidaris de la pau.

La condemna universal de l'arma atòmica cristal·litzarà en la prohibició d'aquesta arma espantosa que igual com va fer-se antany amb els gasos asfixiants ha d'ésser declarada il·legal.

La nostra classe obrera, els demòcrates i anti-franquistes de tots els pobles d'Espanya, s'adheriran, també, a la crida d'Estocolm. Per barrades i fàbriques circulen fulles en les quals està escrita l'al·ludida declaració del Comitè Permanent del Congrés Mundial de Partidaris de la Pau, i centenars de signatures han estat ja recollides a Barcelona i altres llocs de Catalunya, en ciutats i pobles d'arreu d'Espanya.

El brutal i bàrbar terror franquista no podrà impedir que el nostre poble se sumi al poderós moviment mundial que, a l'imposar la prohibició de l'arma atòmica, donarà un cop demolidor als caníbals imperialistes que amenacen el món amb la mort i la destrucció.

VAGA A «LA MAQUINISTA»

AMB MOTIU DEL 1 DE MAIG

El matí del Primer de Maig pels carrers que menen a la fàbrica, en els tramvies i autobusos en els quals coincideixen diàriament els treballadors de «La Maquinista Terrestre i Marítima» de Sant Andreu, el comentari general que seguia als acostumats «bons dies» era: «Avui és el Primer de Maig. Avui és la Jornada Internacional dels Treballadors. És la nostra festa. Mira les octavilles que han repartit els comunistes».

A l'arribar a la fàbrica els comentaris prosseguien. Els vells obrers revolucionaris se cercaven entre si per a parlar d'aquells Primers de Maig en que desfilaven pels carrers de Barcelona, amb les banderes roges desplegadas. Els joves escoltaven bobadats aquells relats i algun ingenu preguntava per què, ara, no es commemorava la jornada com abans.

El matí del Primer de Maig va transcórrer, a la Maquinista, comentant entre grups d'obriers, el significat de la Jornada, i a l'arribar al migdia el sentiment va transformar-se en acció. Fou nomenada una Comissió obrera per a comunicar, a la direcció que a la tarda no es treballaria. El director, al principi no podia donar crèdit a allò que acabava d'escoltar, però, al veure la unitat i ferma decisió dels obrers, no va quedar -i altre remei que acceptar el fet consumat.

L'abandonament de la fàbrica, al migdia, va constituir un esdeveniment inoblidable, ja que cada obrer es donava compte de la transcendència política de llur acció, que demostrava la consciència revolucionària i antifranquista de la nostra classe obrera, la força invencible de la unitat dels treballadors. En els (Passa a la pàg. 4)

LA VIDA DEL PARTIT

Fem penetrar la nostra política entre les masses

Per a que el Partit pugui jugar el seu paper d'orientador, organitzador i dirigent de la classe obrera i del poble de Catalunya, cada comunista, cada militant del P. S. U. de C., ha de comprendre que, en l'etapa actual, el nostre esforç principal ha d'orientar-se en fer penetrar, en la consciència de la classe obrera i de tots els treballadors, la clara noció dels greus perills de guerra que ens amenacen, de la magnitud de la catàstrofe a la qual Franco i Falange han abocat el nostre país i de que la solució dels problemes que avui té plantejats Espanya, sols és possible en destruir el règim franquista i instaurar la República democràtica.

Dels èxits que aconseguim en la difusió de les nostres idees i de la nostra política en depenen, gairebé totalment, els resultats a assolir en el terreny de l'enfortiment del Partit i de l'organització de la lluita del nostre poble. Si no fòssim capaços de fer arribar la nostra veu i la nostra propaganda a amplis sectors de la classe obrera i de les masses treballadores, no podríem conquistar llur confiança ni dirigir-les en la lluita.

De tot això que hem dit es desprèn que la preocupació i l'esforç per augmentar la difusió de « TREBALL » i « MUNDO OBRERO », per a fer que els nostres òrgans de premsa arribin a totes les fàbriques i llocs de treball, per a que corrin de mà en mà fins penetrar en tots els recons del poble; la preocupació i l'esforç per a fer que el poble conegui i escolti les emissions de Ràdio Espanya Independent, han d'ésser permanents, intensos i continuats.

L'experiència demostra que la línia política del Partit penetra, s'aferma en la consciència de les àmplies masses i es converteix en una força incontenible, només després d'haver-se realitzat un intens, pacient i eficient esforç d'agitació i propaganda, efectuat per tot el Partit, per cadascun dels seus militants.

La política de guerra de Franco, els problemes que l'existència del règim franquista planteja a la classe obrera, als pagesos, a les dones, als joves, als intel·lectuals, als petits comerciants i industrials, als soldats, a tot el poble, ens dóna constantment l'ocasió de desemascarar el caràcter de classe del règim, de mostrar la justesa de la nostra política i de realitzar el nostre treball d'educadors i guies del poble.

Cada comunista, cada militant del Partit, ha d'ésser un dirigent de masses, ha d'arribar a ésser el guia, l'orientador i l'organitzador d'altres treballadors a la fàbrica, al camp, a les barriades o a les casernes. Això vol dir que els comunistes hem d'ajudar a tots els treballadors, a tots els democràtics a formular llurs reivindicacions més sentides i organitzar la lluita per assolir-les; els hem d'ajudar a que se'ls desvetlli la confiança i la seguretat en les pròpies forces, a que vegin que malgrat el terror franquista, és possible lluitar i vèncer; hem de treballar per unir-los i fer que tinguin consciència dels perills que planen sobre el nostre país, de que l'enemic al qual hem de dirigir els cops principals és el règim franquista, el règim dels grans terratinents i grans capitalistes; de que la República democràtica és l'objectiu pel qual s'ha de lluitar.

Això reclama, dels comunistes, una especial atenció sobre l'estat d'ànim dels treballadors, de llurs anhels i reivindicacions més sentides; exigeix una preocupació especial per a descobrir totes les possibilitats i formes de lluita i combinar hàbilment l'acció clandestina amb la utilització dels sindicats, cooperatives, centres d'esbarjo, etc. i de totes les possibilitats legals existents sota el franquisme, per desemascarar la demagògia falangista, lligar-nos a les masses, desenvolupar entre la classe obrera i la joventut treballadora, entre tot el poble, un intens treball d'educació política per a menjar-los al xoc contra el franquisme.

El compliment del nostre paper de dirigent de la classe obrera i de la lluita de tot el poble exigeix, dels comunistes, una preparació política elevada. Sols el coneixement i el domini de la política del Partit ens pot posar en condicions d'explicar-la als treballadors. Necessitem elevar sense parar el nostre nivell polític. La nostra iniciativa augmentarà en la mesura que, a través de l'estudi i de l'assimilació de la política del Partit, de la seva teoria marxista, anem veient, en tota la seva magnitud, la grandesa de les idees del comunisme, la justesa de la tàctica i de l'estratègia leninista-stalinista, el caràcter invencible de la força del Partit.

L'estudi de la política del Partit i de la seva teoria, és una tasca que cal col·locar, sempre en el primer pla de les nostres activitats. « Sense teoria revolucionària -va dir Lenin- no pot haver-hi tampoc moviment revolucionari ». Cal tensar totes les nostres forces i superar les dificultats que s'oposen a l'estudi de la teoria marxista-leninista-stalinista, a que les organitzacions del Partit facin vida política, a que els seus militants es reunixin i discuteixin col·lectivament la política del Partit i els problemes que planteja llur activitat pràctica a la fàbrica, al taller, al camp, etc. etc.

Las dures condicions de vida en que el franquisme ens obliga a actuar: jornades esgotadores, fam i misèria a la llar, etc.; la rigurositat amb que hem d'aplicar les normes conspiratives, són un obstacle seriós que de vegades afebleix, en certs companys, l'esforç de cara a l'estudi i a llur superació política. Cal que aquests companys comprenguin que els comunistes hem d'estar políticament preparats per a poder mobilitzar, unir i dirigir el poble. Cal comprendre que l'esforç i el sacrifici que això requereix de nosaltres serà, recompensat, d'una manera infal·lible, per la victòria.

Cap dificultat no ha d'afeblir el nostre tremp de comunistes, la nostra moral revolucionària, la nostra capacitat de sacrifici. En el domini de la ciència marxista-leninista-stalinista, nosaltres podem i hem de trobar la força necessària per a vèncer totes les dificultats, inspirant-nos en l'exemple del gloriós Partit de Lenin i de Stalin, en les ensenyances de la Història del P. C. (b) de la U. R. S. S.

Com els bolxevics, els comunistes de tots els pobles d'Espanya, liquidarem, també a l'avantguarda de la classe obrera i de tot el poble, el poder dels grans terratinents i capitalistes, el règim franquista, i amb la reconquesta de la República, crearem les condicions per avançar cap el socialisme i el comunisme.

EXIGIM LA PROHIBICIO DE L'ARMA ATOMICA!

Els imperialistes anglo-saxons, en llur bojeria guerrera, pretenen anihilar a tota la humanitat amb els horrors d'una nova i esfereïdora matança, utilitzant l'arma atòmica.

Conscient del perill que això suposa per a tots els pobles, en la seva recent reunió celebrada a Estocolm, el Comitè Permanent del Congrés Mundial de Partidaris de la Pau, del qual formen part poderoses organitzacions democràtiques com la Federació Sindical Mundial, la Federació Mundial de la Joventut Democràtica, la Federació Democràtica Internacional de Dones, així com els centenars de milions de partidaris de la Pau, de la Unió Soviètica, de les democràcies populars, de tot l'immens i potent camp antiimperialista i democràtic, va decidir llançar una crida exigint la prohibició de l'arma atòmica, ensems que inviava, als homes i dones de tots els països, a signar l'esmentat document.

ANTIFRANQUISTES! *Signeu i feu signar aquesta crida! Feu-ne còpies a mà, a màquina! Distribuïu-les i feu-les signar a les fàbriques, tallers, mines, als ports, oficines, barriades, al camp, a les casernes, a les escoles, Universitats, etc. ! Que pertot arreu s'aixequi vigorós el crit d'EXIGIM LA PROHIBICIO DE L'ARMA ATOMICA!*

TEXT DE LA CRIDA DEL COMITE PERMANENT

DEL CONGRES MUNDIAL DE PARTIDARIS DE LA PAU

«Exigim la prohibició absoluta de l'arma atòmica, arma d'intimidació i d'extermini en massa de les poblacions. Exigim l'establiment d'un rigorós control internacional, per assegurar l'aplicació d'aquesta mesura de prohibició. Considerarem criminal de guerra al primer govern que utilitzi l'arma atòmica contra qualsevol país, ja que cometria un crim contra la humanitat.

Cridem a totes les persones de bona voluntat d'arreu del món, a signar aquesta crida ».

(Espai per a signar)

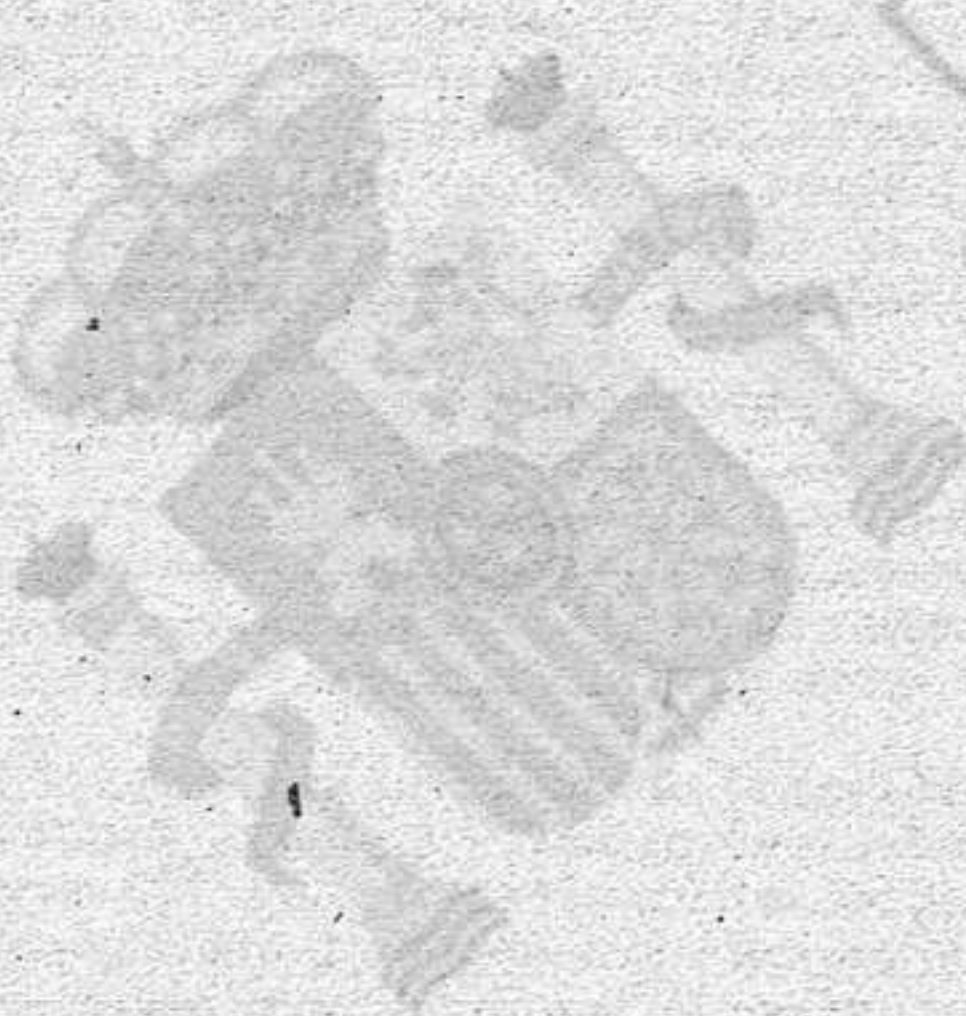
EXIGIM LA PROHIBICIO DE L'ARMA ATOMICA

(Espai per a signar)

Les imperatives angles, segons en les darreres guerres, s'han convertit en una pesada carga per a la humanitat i per a la terra. La guerra nuclear, amb la seva força destructiva, representa un perill per a tota la humanitat. El Comitè del Congrés Mundial de Partidaris de la Pau del qual formem part, i altres organitzacions, hem decidit iniciar una campanya internacional de protesta amb els continents de Rússia, Amèrica i França. La nostra campanya consistirà en enviar a tots els països, a través dels seus governs, una petició perquè prohibeixin l'ús de l'arma atòmica i que no la desenvolupin. Aquesta petició s'ha de signar i enviar a tots els països, a través dels seus governs, i a tots els països que no l'han signada encara. La nostra campanya consistirà en enviar a tots els països, a través dels seus governs, una petició perquè prohibeixin l'ús de l'arma atòmica i que no la desenvolupin. Aquesta petició s'ha de signar i enviar a tots els països, a través dels seus governs, i a tots els països que no l'han signada encara. La nostra campanya consistirà en enviar a tots els països, a través dels seus governs, una petició perquè prohibeixin l'ús de l'arma atòmica i que no la desenvolupin. Aquesta petició s'ha de signar i enviar a tots els països, a través dels seus governs, i a tots els països que no l'han signada encara.

TEXT DE LA CRIDA DEL COMITE PERMANENT
DEL CONGRES MUNDIAL DE PARTIDARIS DE LA PAU
«Exigim la prohibició absoluta de l'arma atòmica, sense d'alternativa i d'excusa. Exigim que les poblacions exigin l'establiment d'un rigorós control internacional, per assegurar l'aplicació d'aquesta mesura de prohibició. Considerem un crim internacional de guerra al primer govern que utilitzi l'arma atòmica contra qualsevol país ja que cometria un crim contra la humanitat. Exigim a totes les persones de bona voluntat d'arreu del món, a signar aquesta crida.»

(Espai per a signar)

NOTA: Envieu aquesta fulla, plena de signatures, i per conducte de les organitzacions de la Resistència, a la Redacció de « TREBALL ».
Recomanem que, per evitar la repressió policiaca, s'utilitzi, per a signar, pseudònims o noms suposats.

EL TRIOMF DE LA REPUBLICA DEMOCRATICA ASSEGURARA LES LLIBERTATS DE CATALUNYA

Catalunya mai no havia conegut un període d'opressió nacional tan dolç com el que pateix, des de fa més d'onze anys, sota el franquisme.

El poble català, però, com els altres pobles d'Espanya, no ha cedit ni ha estat guanyat pel franquisme. L'hostilitat dels treballadors, dels demòcrates i patriotes catalans envers el franco-falangisme, s'ha accentuat cada dia més, i sempre que han tingut ocasió de fer-ho, els antifranquistes catalans, han palesat llur abrandat amor a Catalunya i a les seves llibertats. Llurs profunds sentiments republicans i democràtics.

Les lluites i l'odi popular, han obligat al règim que oprimeix Espanya, a deixar que es parli català, a permetre l'edició de certs llibres catalans, l'audició de certes sardanes, la representació d'algunes obres teatrals en català i a prendre certes mesures demagògiques com per exemple, la repostició d'un grup de Moços d'Esquadra destinats a fer guàrdia en el palau de la Diputació. A pesar de que el control falangista mixtifica i atrofia llur contingut, l'arrencar al règim dites concessions, constitueix una victòria popular que posa de relleu com, lluitant, se'n poden obtenir d'altres, més decisives.

Al cap d'onze anys de franquisme, l'estima a Catalunya, a les seves tradicions democràtiques, a la seva llengua, a les seves cançons i danses, resta profundament arrelat en el cor de les masses populars.

La gran burgesia industrial, els banquers i terratinents, els jerarques de l'Església, totes les forces franquistes i reaccionàries catalanes ho saben i s'esforcen, per apareixer, en determinades manifestacions, davant del poble, com defensors de les costums, de la llengua, de les tradicions nacionals de Catalunya.

Per altra banda, certs líders nacionalistes i republicans, enganxats en el carro prietista-monàrquic, proclamen, també, que són defensors de les llibertats catalanes.

Tot això és demagògia. En el fons cerquen, -com van fer-ho en altres temps els Cambó, Ventosa Calvell, Duran Ventosa i companyia-, utilitzar els anhels de llibertat nacional del poble català per a llurs fins particulars, reaccionaris i de classe.

No! Els comunistes afirmem que les llibertats de Catalunya -les llibertats que donin satisfacció a les aspiracions progressives de la classe obrera i de les masses populars catalanes-, no són possibles -l'experiència històrica ens ho demostra-, mentre el poder de l'Estat resti en mans de les classes explotadores, ni amb franquisme, ni amb monarquia, la pinta com vulguin.

CATALUNYA NOMES PODRA RECONQUISTAR LES SEVES LLIBERTATS, EN DESTRUIR EL REGIM FRANQUISTA, INSTRUMENT DEL PODER TERRORISTA DELS GRANS TERRATINENTS I CAPITALISTES, EN RECOBRAR LA REPUBLICA DEMOCRATICA EN RESTAURAR LA INDEPENDENCIA I SOBIRANIA D'ESpanyA.

Per tal de recobrar les llibertats de Catalunya -problema lligat a tots els altres que ha de solucionar la Revolució democràtica-burguesa a Espanya-, el poble català ha de fondre la seva lluita antifran-

quista i republicana, a la lluita de tots els pobles hispànics.

I, en aquesta lluita, la unitat de la classe obrera catalana i la de s'altres pobles d'Espanya, ha d'ésser una peça fonamental, indispensable i indestructible, si volem que la lluita de poble surti victoriosa.

La gran burgesia catalana, els agents al seu servei com el traïdor Comorera, han intentat i intenten, utilitzant el verí del racionalisme burgès, trencar la unitat combatent dels pobles hispànics, enfrontar els treballadors catalans amb els de la resta d'Espanya, amb l'ànim d'

« Aixecar una barrera artificial entre els obrers catalans i els obrers dels altres pobles d'Espanya, impossibilitar-ne la lluita unida per acabar amb el règim burgès terratinent, mitjà únic d'acabar definitivament amb tota opressió nacional i social, com ens ensenya l'exemple de la solució del problema nacional a la Unió Soviètica. » (De la « Declaració del Secretariat del P. S. U. de C. sobre la conducció política de Joan Comorera »)

Propòsits miserables (ls de la gran burgesia catalana i dels seus servidors. Els comunistes catalans, fidels a l'internacionalisme proletari, a les nostres dotines marxistes-leninistes-stalinistes els combatem i combatrem sense defallir, afirmant que:

« El P. S. U. de C. i la classe obrera catalana no admeten l'existència de cap barrera que separi les masses proletàries i treballadores de Catalunya, de les dels altres pobles d'Espanya »,

ja que,

« Els obrers de Catalunya tenen els mateixos interessos comuns i els mateixos enemics a vencer que els obrers de la resta d'Espanya » (De la declaració citada).

En la lluita per les llibertats nacionals de Catalunya, la classe obrera, el seu Partit marxista-leninista-stalinista a l'avantguarda, marxem amb llur bandera nacional, pròpia -internacionalista-, ben desplaçada, bandera que res no té de comú amb la bandera nacional -xovinista-, de la burgesia i dels seus servidors.

El P. S. U. de Catalunya i el P. C. d'Espanya són els millors i més conseqüents defensors de les llibertats del poble català i de tots els pobles hispànics. No hi ha cap partit català o espanyol que tingui una posició tan clara i definida en aquest aspecte. Les solucions proposades pels comunistes les trobem concretades en el tercer punt del Programa que la camarada « Pasionària » presentà en el Primer Ple del P. C. d'Espanya i que propugna pel:

« Reconeixement de la personalitat nacional dels pobles de Catalunya, Euzcadi i Galícia donant satisfacció a llurs aspiracions nacionals en el marc d'una Federació democràtica dels pobles hispànics. »

Sota el règim franquista un gran nombre d'organitzacions desenvolupen certes activitats de caràcter legal -focloriques, culturals, artístiques, esportives, recreatives, etc.-, les quals, els demòcrates catalans, han d'esforçar-se per elevar llur contingut antifranquista i transformar-les, cada vegada més, en accions de lluita contra el règim opressor fran-

(Passa a la pàg. 4)

Els corresponsals de « TREBALL » diuen:

ELS OBRERS IMPOSEN LA READMISSIO D'UN APRENENT ACOMIADAT

En una important Empresa metal·lúrgica barcelonina, la Direcció ordenà treballar de nit. En l'esmentada ordre estaven inclosos, ádhuc, els joves aprenents, un dels quals va negar-se per la qual cosa, i com a represàlia, fou acomiadat.

La resposta unànime dels treballadors no es feu esperar. Immediatament de conèixer la criminal de-

cisió dels dirigents de la fàbrica, els obrers, fidels a la solidaritat proletària, declararen una vaga de braços caiguts i exigiren la readmissió de l'aprenent.

La Direcció de l'Empresa al·ludida, així com els diversos gossos falangistes que pul·lulen per la fàbrica, amenaçaren als treballadors amb l'acomiadament i els comminaren a que possessin en marxa les màquines. Tot fou en va.

Aleshores l'Empresa demanà ajut als bandits de la C. N. S. els quals enviaren al « jerarca » Peña, expistolero del « lliure » de trista memòria.

Per a discutir el cas, els obrers van designar una comissió. Peña, acostumat a la « dialèctica de la pistola », tornà a amenaçar-los. Els treballadors van mantenir llur actitud i, finalment, l'Empresa ordenà la readmissió de l'aprenent després.

Aquest fet demostra, una vegada més, la necessitat de saber combinar hàbilment l'acció legal-discussions amb l'Empresa i amb la C. N. S., amb la lluita unida -vaga de braços caiguts-, a l'interior de la fàbrica.

Es per aquest camí que els comunistes i els treballadors més conscients i actius, han d'orientar llur activitat en defensa de les justes i legítimes reivindicacions dels obrers a cada fàbrica, taller, etc.

EL 1 DE MAIG A COMARQUES

GRANOLLERS.- El dia Primer de Maig pel matí, els principals carrers d'aquesta localitat, van aparèixer sembrats d'octavilles.

Els nombrosos obrers que, de bon matí, es dirigien a les fàbriques i tallers i passaven pels carrers de Sant Jaume, Girona, Josep Umbert i Rech, recollien amb entusiasme les octavilles i comentaven, amb mostres de gran alegria, el significat de la Jornada dels Treballadors i les consignes que el nostre P. S. U. de C. donava, en les octavilles distribuïdes, per unir-se i combatre per la Pau, contra el règim franquista i per la victòria de la República.

VAGA A « LA MAQUINISTA »

(Ve de la pàg. 1)

rostres proletaris dels obrers de « La Maquinista » s'hi reflexava una alegria indescriptible, l'alegria natural de la victòria, d'una gran victòria sobre l'enemic de classe, sobre el seu poder brut i terrorista.

Al dia següent, la policia franquista entrà en acció. Posseïts d'una ràbia sense límits, al veure que la vaga havia estat total i que -com a Fuenteovejuna-, els obrers tots a una es negaven a senyalar els organitzadors de la vaga, els agents de Polò començaren a detenir els treballadors que tenien antecedents antifranquistes.

La unitat i la fermesa combatent dels treballadors de « La Maquinista », demostrada el Primer de Maig, ha d'imposar l'alliberament dels detinguts i l'acabament de totes les represàlies. Mitjançant el descens de la producció i per altres mitjans a llur abast, han d'exigir que els seus companys empresonats siguin posats en llibertat i que s'acabin les detencions.

Si mostren la mateixa unitat i decisió que el Primer de Maig, els obrers de « La Maquinista » assoliran aquesta nova victòria que està cridada a tenir grans repercussions en el desenvolupament de la lluita de tot el poble contra el franquisme i per la República.

EL TRIOMF DE LA REPUBLICA DEMOCRATICA

quista, per la Pau i la República democrática.

Amb llur activitat en el sí d'aquelles organitzacions, els antifranquistes catalans, han d'imposar l'ús del català en llur propaganda i manifestacions públiques, així com el de la bandera catalana. Imposar l'ús del català en els centres oficials, Jocs Florals, etc. etc. Exigir que en les Escoles, Universitats, etc., els nostres infants i estudiants puguin aprendre el català. Lluitar, en fi, contra les abusives limitacions dels drets nacionals imposades, amb tanta salvatgeria, pel franquisme.

Tot aixó presuposa, per als comunistes, la ne-

COMMEMORACIO DEL 14 D'ABRIL

BARCELONA.- En una de les fàbriques més grans d'aquesta ciutat s'acostuma a fer, diàriament, una hora més de treball. Doncs bé, el dia 14 d'abril, per a commemorar el dinové aniversari de la proclamació de la República, la majoria dels obrers van decidir no treballar l'hora extraordinària.

L'acció dels treballadors posa de relleu la indescriptible fidelitat al règim republicà de les masses proletàries, que el franquisme no ha pogut ni podrà mai desarrelar a desgrat de la repressió més salvatge i de la demagògia més desenfrenada.

Aquest fet -de profunda significació política-, ha d'estimular, als comunistes, a prosseguir llur activitat d'orientació, organització i mobilització dels obrers de l'Empresa al·ludida, per a la unitat en el sí dels Consells de la Resistència, per a la lluita efectiva i decidida, de disminució del rendiment, de sabotatge a la producció de guerra, en defensa de les reivindicacions dels treballadors, per a destruir el règim franquista, assegurar la pau i recobrar la República democrática.

(Ve de la pàg. 3)

cessitat de lligar-se més estretament a la classe obrera i a les masses, anant decididament allà on les masses obreres i populars es troben, per tal de poder-les organitzar, unir, educar, portant-hi la veu del Partit, la nostra política, la nostra organització.

Per aquest camí, donant una major combativitat i un contingut polític més elevat a les diverses manifestacions de la lluita per les reivindicacions nacionals del poble català, assolirem fondre aquesta lluita, a la que menen les masses treballadores de la ciutat i del camp, per a destruir el règim franquista, per la Pau i la República democrática.